

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

Inledande bestämmelse

1 § Termer och begrepp som används i räddningstjänstlagen (1986:1102) har samma betydelse i denna förordning.

Bestämmelserna i 5--7 §§ gäller inte för en sådan räddningsstyrka som avses i 13 § andra stycket räddningstjänstlagen.

Kommunal räddningstjänst m.m.

Räddningskåren

Räddningschefen

2 § Räddningschefen skall ha genomgått högskolans brandingenjörslinje och statens räddningsverks praktiska utbildning i räddningstjänst för brandingenjörer.

Om förhållandena i kommunen tillåter det, är det tillräckligt att räddningschefen har avlagt brandmästarexamen och har genomgått statens räddningsverks utbildning i förvaltningskunskap och förebyggande åtgärder mot brand för brandmästare.

3 § Räddningschefen skall

1. leda räddningskårens verksamhet och se till att räddningskårens personal får nödvändig utbildning och övning,
2. se till att den beredskap som anges i räddningstjänstplanen upprätthålls,
3. biträda vid utredning som polismyndigheten eller någon annan myndighet gör med anledning av en olyckshändelse vid vilken kommunen skall svara för räddningstjänsten eller med anledning av ett tillbud till en sådan olyckshändelse,
4. fullgöra de övriga uppgifter som den eller de kommunala nämnder som ansvarar för räddningstjänsten bestämmer. Förordning (1991:1600).

4 § För räddningschefen skall finnas en eller flera ställföreträdare.

Ställföreträdaren skall ha samma kompetens som räddningschefen. Om förhållandena i kommunen tillåter det, är det tillräckligt att ställföreträdaren har den kompetens som anges i 2 § andra stycket även om räddningschefen har högre kompetens.

Räddningsstyrka

5 § Personalen i en räddningsstyrka skall bestå av brandmän som är anställda på heltid eller på deltid.

Heltidsanställda brandmän skall avlägga brandmansexamen senast inom två år från det anställningen började.

Deltidsanställda brandmän skall genomgå grundutbildning vid räddningskår samt,

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

inom två år från det anställningen började, civilförsvarsutbildning som statens räddningsverk bestämmer.

6 § I en räddningsstyrka skall också ingå befäl.

Befäl kan den vara som

1. har genomgått högskolans brandingenjörslinje och statens räddningsverks praktiska utbildning i räddningstjänst för brandingenjörer,
2. har avlagt brandmästarexamen,
3. har avlagt brandförmansexamen heltid eller
4. har avlagt brandförmansexamen deltid.

Bara befäl kan vara räddningsledare.

Undantag från kompetenskraven i vissa fall

7 § Om det finns särskilda skäl, får länsstyrelsen medge att en lämplig person utses till räddningschef eller befäl i räddningsstyrka trots att han saknar föreskriven utbildning. Medgivandet skall begränsas för tiden intill dess befattningen kan tillträdas av någon som är behörig.

Utbildningen av heltidsanställd personal

8 § Statens räddningsverk skall inrätta utbildningslinjer som leder fram till brandmansexamen, brandförmansexamen heltid och brandmästarexamen. För varje linje skall finnas en utbildningsplan som verket fastställer.

Verket skall också anordna

1. utbildning i förebyggande åtgärder mot brand för brandförmän och brandmästare,
2. utbildning i förvaltningskunskap för brandmästare,
3. praktisk utbildning i räddningstjänst för brandingenjörer.

Utbildningen i förvaltningskunskap och förebyggande åtgärder mot brand för brandmästare skall samordnas med motsvarande delar i brandingenjörutbildningen vid högskolan.

9 § Behörig att antas till brandmanslinjen är brandman som

1. har genomgått lägst tvåårig gymnasieskola eller har förvärvat motsvarande kunskaper på annat sätt,
2. har tjänstgjort i minst ett år på heltid i en räddningsstyrka,
3. har genomgått grundutbildning vid räddningsstyrka.

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

10 § Behörig att antas till brandförmanslinjen heltid är brandman som

1. har avlagt brandmansexamen,
2. har tjänstgjort i minst fem år på heltid i en räddningsstyrka.

11 § Behörig att antas till brandmästarlinjen är brandförman som

1. har lägst betyget tre i ämnena svenska språket och matematik i årskurs två i gymnasieskolan eller har förvärvat motsvarande kunskaper på annat sätt,
2. efter brandförmansexamen har tjänstgjort i minst ett år som befäl i en räddningsstyrka,
3. har genomgått statens räddningsverks utbildning av brandförmän i förebyggande åtgärder mot brand.

12 § Bestämmelser om utbildning till brandingenjör finns i högskoleförordningen (1977:263).

Utbildningen av deltidsanställd personal

13 § Om det finns särskilda skäl, får statens räddningsverk bestämma att den som är anställd på deltid som brandman i en räddningsstyrka skall genomgå den civilförsvarsutbildning som avses i 5 § tredje stycket, trots att han inte är inskriven i civilförsvarsorganisationen.

14 § Statens räddningsverk skall inrätta en utbildningslinje som leder fram till brandförmansexamen deltid. För linjen skall finnas en utbildningsplan som verket fastställer.

Behörig att antas till brandförmanslinjen deltid är brandman som

1. har avlagt brandmansexamen eller genomgått den utbildning som avses i 5 § tredje stycket,
2. har tjänstgjort på heltid eller på deltid i minst tre år i en räddningsstyrka.

Antagning till utbildning m.m.

15 § Statens räddningsverk beslutar om antagning till utbildning och utfärdar bevis om genomgången utbildning.

Om det finns särskilda skäl, får statens räddningsverk medge undantag från antagningskraven.

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

Förebyggande åtgärder mot brand

Brandsyn

16 § Regelbunden brandsyn skall förrättas i fråga om

1. industrianläggningar och upplag,
2. flygplatser,
3. hamnar,
4. hotell och pensionat,
5. barnstugor, skolor, elevhem och förläggningar,
6. sjukhus och andra vårdanläggningar,
7. bostäder och andra byggnader, byggda särskilt för flera äldre eller handikappade med hjälpbehov,
8. varuhus, restauranger, teatrar, biografier och andra samlingslokaler, om de är avsedda för mer än 50 personer,
9. fartyg som stadigvarande ligger förtöjda vid kaj eller strand och som används för hotell-, teater, restaurang- eller nöjesverksamhet,
10. campingplatser, fritidsanläggningar utomhus och andra anläggningar som utnyttjas av många människor,
11. särskilt brandfarliga byggnader och anläggningar.

Regelbunden brandsyn får även förrättas i fråga om sådana varuhus, restauranger, teatrar, biografier och andra samlingslokaler som är avsedda för mer än 30 personer.

Från regelbunden brandsyn undantas vad som enligt 17 § räddningstjänstlagen (1986:1102) skall kontrolleras i samband med sotning.

Statens räddningsverk får medge undantag från skyldigheten att förrätta brandsyn. Förordning (1992:95).

17 § Den eller de kommunala nämnder som ansvarar för räddningstjänsten skall föra en förteckning över de byggnader och anläggningar i kommunen där brandsyn skall förrättas. För varje byggnad eller anläggning skall antecknas hur ofta brandsyn skall ske, genomförda brandsyner och de förelägganden och förbud som har meddelats. Förordning (1991:1600).

18 § Statens räddningsverk skall meddela föreskrifter om hur ofta brandsyn skall förrättas. Kommunen får meddela föreskrifter om kortare brandsynfrister.

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

19 § Den som utses till brandsyneförrättare skall lägst ha avlagt brandförmansexamen heltid samt ha genomgått statens räddningverks utbildning av brandförmän i förebyggande åtgärder mot brand.

20 § En brandsyneförrättare får inte

1. driva handel med brand- eller livräddningsredskap,
2. vara kommissionär eller agent för någon annan som driver sådan handel eller för försäkringsinrättning i vad den meddelar försäkringar som har samband med brand eller annan olyckshändelse,
3. vara delägare i handelsbolag eller styrelseledamot i aktiebolag eller förening som har till uppgift att driva handel med brand- eller livräddningsredskap.

21 § Länsstyrelsen och kommunen får meddela föreskrifter om förbud helt eller delvis mot eldning utomhus samt om liknande förebyggande åtgärder mot brand.

Sotning

22 § Statens räddningsverk skall meddela föreskrifter om hur ofta sotning och kontroll enligt 17 § räddningstjänstlagen (1986:1102) skall göras. Kommunen får meddela föreskrifter om kortare frister.

23 § Den eller de kommunala nämnder som ansvarar för räddningstjänsten skall föra en förteckning över de byggnader och anläggningar i kommunen där sotning och kontroll enligt 17 § räddningstjänstlagen (1986:1102) skall göras. För varje byggnad och anläggning skall antecknas hur ofta sotning och kontroll skall göras, genomförda sotningar och kontroller samt de förelägganden och förbud som har meddelats. Förordning (1991:1600).

24 § I kommunen skall finnas ett eller flera sotningsdistrikt med en skorstensfejarmästare för varje distrikt.

En skorstensfejarmästare skall ha avlagt ingenjörsexamen för skorstensfejare.

När en skorstensfejarmästare skall utses, skall kungörelse om det införas i Post- och Inrikes Tidningar. I kungörelsen skall anges när ansökan senast skall ha kommit in.

Utbildning av personalen för sotningsverksamheten

25 § Statens räddningsverk skall inrätta utbildningslinjer som leder fram till skorstensfejarexamen, teknikerexamen och ingenjörsexamen för skorstensfejare. För varje linje skall finnas en utbildningsplan som verket fastställer.

26 § Behörig att antas till skorstensfejarlinjen är den som

1. är anställd inom sotningsverksamheten,

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

2. har genomgått tvåårig gymnasieskola eller har antagits som elev i gymnasial lärlingsutbildning för skorstensfejare och erhåller undervisning i gymnasieskolan i ämnena svenska språket och matematik eller har förvärvat motsvarande kunskaper i dessa ämnen på annat sätt.

27 § Bestämmelser om gymnasial lärlingsutbildning finns i 5 kap. 21 § skollagen (1985:1100).

28 § Behörig att antas till teknikerlinjen är den som

1. är anställd inom sotningsverksamheten,
2. har lägst betyget tre i ämnena svenska språket och matematik i årskurs två i gymnasieskolan eller har förvärvat motsvarande kunskaper på annat sätt,
3. har avlagt skorstensfejarexamen,
4. har tjänstgjort i sotningsverksamheten i minst ett år därefter.

29 § Behörig att antas till ingenjörslinjen för skorstensfejare är den som

1. är anställd inom sotningsverksamheten,
2. har avlagt teknikerexamen,
3. har tjänstgjort i sotningsverksamheten i minst ett år därefter.

30 § Statens räddningsverk beslutar om antagning till utbildningarna och utfärdar bevis om genomgången utbildning.

Om det finns särskilda skäl, får verket medge undantag från antagningskraven.

Skyldighet att rapportera vissa iakttagelser

31 § Upptäcks i samband med räddningstjänst, brandsyn eller sotning en brist eller ett missförhållande som kan leda till en annan olyckshändelse än brand, skall räddningsledaren eller den som förrättar brandsynen eller utför sotningen underrätta den ansvariga myndigheten om förhållandet.

Räddningstjänstplan

32 § Kommunens räddningstjänstplan skall tillställas länsstyrelsen, statens räddningsverk samt de kommuner och andra med vilka samverkan i räddningstjänsten kan bli aktuell. Detta gäller också i fråga om ändringar i och tillägg till planen.

33 § Framställning enligt 24 § räddningstjänstlagen (1986:1102) får göras av statens räddningsverk.

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

Övertagande av ansvaret för räddningstjänsten i vissa fall

34 § Fordras omfattande räddningsinsatser i kommunal räddningstjänst, skall länsstyrelsen ta över ansvaret för räddningstjänsten i de kommuner som berörs av insatserna. Om räddningsinsatserna även innefattar statlig räddningstjänst, skall länsstyrelsen svara för att räddningsinsatserna samordnas.

35 § Länsstyrelsen skall efter hörande av kommunerna i länet och berörda myndigheter upprätta de planer som länsstyrelsen behöver för att kunna utöva sitt ansvar enligt 34 §.

Länsstyrelsen skall informera allmänheten om innehållet i planerna.

Statens räddningsverk får meddela föreskrifter om innehållet i planerna. Förordning (1992:12).

Statlig räddningstjänst m.m.

Fjällräddningstjänst

36 § En plan för fjällräddningstjänsten skall finnas vid polismyndigheterna i Malung, Mora, Sveg, Östersund, Storuman, Vilhelmina, Arvidsjaur, Boden, Gällivare och Kiruna.

Planen skall innehålla uppgifter om organisationen, beredskapen och ledningen av fjällräddningstjänsten samt om de resurser som räddningsledaren kan förfoga över.

Flygräddningstjänst

37 § Bestämmelser om svensk flygräddningstjänst utanför svenskt område finns i 107 § luftfartsförordningen (1986:171).

38 § För flygräddningstjänsten skall finnas en räddningscentral. Luftfartsverket får inrätta räddningsundercentraler. Förordning (1992:12).

39 § Luftfartsverket skall upprätta en plan för flygräddningstjänsten.

Planen skall innehålla uppgifter om organisationen, beredskapen och ledningen av flygräddningstjänsten och om samverkan och samordning med andra myndigheter. Den skall också innehålla uppgifter om de resurser som räddningsledaren kan förfoga över.

40 § När flygräddningstjänsten inom svenskt område avser luftfartyg eller personer från en annan stat, skall luftfartyg och personal från den staten tillåtas att delta i skälig omfattning och medföra önskad utrustning. Rätten att delta är begränsad till de områden där det efterspanade eller förolyckade luftfartyget eller någon ombordvarande kan antas befinna sig.

41 § Vid flygräddningstjänst inom ett sådant restriktionsområde som avses i 2 §

Räddningstjänstförordning (1986:1107) (ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

andra stycket luftfartsförordningen (1986:171) får andra än militära luftfartyg medverka bara med överbefälhavarens tillstånd och på de villkor som han bestämmer.

42 § Om ett luftfartyg som är registrerat i en annan stat har förolyckats inom svenskt område, skall luftfartsverket omedelbart underrätta det konsulat för den staten som är närmast olycksplatsen. Om det inte finns något konsulat i Sverige, skall statens beskickning underrättas.

Om luftfartyget är registrerat hos en internationell organisation, skall underrättelsen lämnas till organisationen.

Sjöräddningstjänst

43 § Utanför Sveriges sjöterritorium i de delar av havet, där räddningstjänsten enligt internationella överenskommelser ankommer på svenska myndigheter, skall Sjöfartsverket svara för räddningsinsatser som avses i 27 § räddningstjänstlagen (1986:1102). Förordning (1992:95).

44 § För sjöräddningstjänsten skall finnas en eller flera räddningscentraler och räddningsundercentraler. Förordning (1992:95).

45 § Sjöfartsverket skall upprätta en plan för sjöräddningstjänsten.

Planen skall innehålla uppgifter om organisationen, beredskapen och ledningen av räddningstjänsten och om samverkan och samordning med andra myndigheter. Den skall också innehålla uppgifter om de resurser som räddningsledaren kan förfoga över. Förordning (1992:95).

Miljöräddningstjänst till sjöss

46 § Utanför Sveriges sjöterritorium i de delar av havet, där räddningstjänsten enligt internationella överenskommelser ankommer på svenska myndigheter, skall Kustbevakningen svara för räddningsinsatser som avses i 27 b § räddningstjänstlagen (1986:1102). Förordning (1992:95).

46 a § För miljöräddningstjänsten till sjöss skall finnas ledningscentraler. Förordning (1992:95).

46 b § Kustbevakningen skall upprätta en plan för miljöräddningstjänsten till sjöss .

Planen skall innehålla uppgifter om organisationen, beredskapen och ledningen av räddningstjänsten och om samverkan och samordning med andra myndigheter. Den skall också innehålla uppgifter om de resurser som räddningsledaren kan förfoga över. Förordning (1992:95).

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

Räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen och sanering efter sådana utsläpp från en kärnteknisk anläggning

47 § Länsstyrelsen skall efter hörande av berörda myndigheter, kommuner och landsting upprätta en plan för räddningstjänsten enligt 28 § första stycket räddningstjänstlagen (1986:1102) och saneringen enligt 28 § andra stycket samma lag. Förordning (1992:12).

48 § Planen skall behandla

1. organisation och ledning,
2. samband,
3. strålningsmätning,
4. information till allmänheten,
5. personella och materiella resurser i länet,
6. saneringsmetoder,
7. andra frågor av betydelse för beredskapen.

De planer som upprättas av länsstyrelserna i Uppsala, Kalmar, Malmöhus och Hallands län skall dessutom behandla frågor om alarmering, utrymning, utdelning av jodtabletter och sådant bistånd som sägs i 55 §. Uppgifter om biståndet skall även behandlas i den plan som skall upprättas av länsstyrelsen i Västerbottens län. Förordning (1992:12).

48 a § Till räddningsledare i räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen från en kärnteknisk anläggning får endast den förordnas som har kompetens att vara räddningschef och som har erfarenhet av att leda stora räddningsinsatser, eller den som har motsvarande kvalifikationer. Förordning (1992:12).

49 § Omkring kärnkraftverken i Barsebäck, Forsmark, Ringhals och Simpevarp skall finnas en inre beredskapszon och en zon för strålningsmätning (indikeringszon) enligt vad som anges i bilaga till denna förordning.

50 § Vid varje kärnkraftverk skall alarmeringen förberedas så att larm kan ges dels inom en central alarmeringszon närmast kraftverket, dels inom olika sektorer av den inre beredskapszonen i övrigt.

Gränsen för den centrala alarmeringszonen skall ligga på ett avstånd av minst fem och högst tio kilometer från kärnkraftverket.

51 § De som bor inom den inre beredskapszonen skall på lämpligt sätt informeras om innehållet i den plan som avses i 47 §.

52 § Inom den inre beredskapszonen skall jodtabletter delas ut till allmänheten.

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

Dessutom skall jodtabletter hållas i lager som medger en komplettering av förhandsutdelningen och en begränsad utdelning inom indikeringszonen.

53 § Länsstyrelsen i Södermanlands län skall i samråd med statens räddningsverk och statens strålskyddsinstitut upprätta en beredskapsplan för den kärntekniska anläggningen i Studsvik.

54 § Kommunen skall biträda länsstyrelsen med beredskapsplaneringen beträffande den inre beredskapszonen.

Inom indikeringszonen skall kommunen biträda länsstyrelsen genom att ställa personal och egendom till förfogande för mätning och inrapportering av mätresultatet.

55 § Inom länsstyrelserna i Uppsala, Kalmar, Malmöhus och Hallands län skall organiseras en personalberedskap för räddningstjänsten enligt 28 § räddningstjänstlagen (1986:1102). Dessa länsstyrelser och länsstyrelsen i Västerbottens län skall bistå andra länsstyrelser i frågor om sådan räddningstjänst.

56 § Statens räddningsverk får efter hörande av statens strålskyddsinstitut meddela ytterligare föreskrifter om räddningstjänsten enligt 28 § första stycket räddningstjänstlagen (1986:1102).

För saneringen enligt 28 § andra stycket räddningstjänstlagen får statens räddningsverk meddela ytterligare föreskrifter i samråd med statens strålskyddsinstitut och efter hörande av andra berörda myndigheter och organisationer. Förordning (1992:12).

57 § Statens räddningsverk skall utöva tillsynen över efterlevnaden av räddningstjänstlagen (1986:1102) och med stöd av lagen meddelade föreskrifter i frågor som rör planläggningen av räddningstjänsten enligt 28 § första stycket räddningstjänstlagen samt planläggningen av saneringen enligt andra stycket den paragrafen. Förordning (1992:12).

58 § Vid räddningstjänst enligt 28 § räddningstjänstlagen (1986:1102) skall statens strålskyddsinstitut ge råd om strålningsmätningar samt samordna och biträda med strålskyddsbedömningar.

Samordning

59 § Om en olyckshändelse eller en överhängande fara för en olyckshändelse påkallar en gemensam räddningsinsats från två eller flera statliga myndigheter med ansvar för räddningstjänst, skall räddningsledarna komma överens om vem som skall leda insatsen.

60 § Om en statlig myndighet har lämpliga resurser för att delta i räddningsinsatser, är myndigheten skyldig att medverka i planläggningen av räddningstjänsten och vid övningar i räddningstjänsten.

61 § Statens räddningsverk får meddela ytterligare föreskrifter om samordning av räddningstjänsten och saneringen efter utsläpp av radioaktiva ämnen. Förordning

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

(1992:12).

62 § I fråga om den statliga räddningstjänsten utövar den myndighet som svarar för räddningstjänsten också den centrala tillsynen över efterlevnaden av räddningstjänstlagen (1986:1102) och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. Statens räddningsverk skall dock utöva tillsynen över frågor som rör samordningen mellan den statliga räddningstjänstens olika grenar.

Rikspolisstyrelsen utövar tillsynen över fjällräddningsverksamheten.

Ersättning till kommun för medverkan i räddningstjänst m.m.

63 § Ersättning enligt 36 § räddningstjänstlagen (1986:1102) lämnas för den del av kostnaden som överstiger hälften av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för det år då kostnaden uppstod.

64 § Sjävriskan enligt 37 § räddningstjänstlagen (1986:1102) utgörs av ett belopp som motsvarar två öre per skattekrona, beräknat på det sammanlagda skatteunderlaget som står till kommunens förfogande året före det år då kostnaderna uppkommit.

65 § Om en kommun har haft kostnader för sanering med anledning av sådant utflöde i vatten av olja eller andra skadliga ämnen som avses i 36 § räddningstjänstlagen (1986:1102), har kommunen rätt till ersättning av staten för den del av kostnaderna som överstiger hälften av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för det år då kostnaderna uppstod.

Gemensamma bestämmelser

66 § När en räddningsinsats är avslutad efter en olyckshändelse då miljön har blivit skadad, skall räddningsledaren underrätta den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet eller länsstyrelsen. Förordning (1991:1600).

66 a § Kusbevakningen får begära bistånd från och lämna bistånd till utländska myndigheter vid räddningsinsatser enligt överenskommelsen den 13 september 1983 om samarbete vid bekämpning av förorening av Nordsjön genom olja och andra skadliga ämnen och enligt konventionen den 22 mars 1974 om skydd av Östersjöområdets marina miljö. Förordning (1992:95).

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

Bestämmelser som rör enskilda m.fl.

Alarmering

67 § Länsstyrelsen får medge att den som äger eller innehar en anläggning som avses i 43 § räddningstjänstlagen (1986:1102) får använda civilförsvarsorganisationens alarmeringsordningar för alarmering enligt 39 § räddningstjänstlagen.

För alarmeringen skall gälla bestämmelserna om viktigt meddelande i 50 § 2 civilförsvarskungörelsen (1960:377).

67 a § Statens räddningsverk får meddela ytterligare föreskrifter om alarmering enligt 39 § räddningstjänstlagen (1986:1102). Förordning (1992:12).

Typgodkännande

68 § Möbler, gardiner, mattor och armaturer skall bestå av typgodkänt material, om de används i

1. hotell och pensionat,
2. barnstugor, skolor, elevhem och förläggningar,
3. sjukhus och andra vårdanläggningar,
4. varuhus, restauranger, teatrar, biografier och andra samlingslokaler, om de är avsedda för mer än 30 personer.

Typgodkännande meddelas av statens räddningsverk. Skyldigheten enligt första stycket inträder fem år efter det typgodkännandet har meddelats. Den eller de kommunala nämnder som ansvarar för räddningstjänsten får i enskilda fall utsträcka tiden.

Den eller de kommunala nämnder som ansvarar för räddningstjänsten får i enskilda fall medge undantag från skyldigheten enligt första stycket i fråga om inredning som är särskilt värdefull från historisk, kulturhistorisk eller konstnärlig synpunkt. Förordning (1991:1600).

Ersättning till enskilda för deltagande i räddningstjänst

69 § Ersättning för arbete och tidsspillan som avses i 48 § räddningstjänstlagen (1986:1102) lämnas enligt de grunder som senast har avtalats i fråga om motsvarande ersättning till deltidsanställda brandmän.

70 § Ersättning för resa och uppehälle som avses i 48 § räddningstjänstlagen (1986:1102) lämnas enligt de bestämmelser som statens räddningsverk meddelar.

71 § Färd till eller från platsen för ett arbete som avses i 48 § räddningstjänstlagen

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

(1986:1102) räknas som medverkan i räddningstjänsten eller övning med räddningskår, om färden har föranletts av arbetet och stått i nära samband med detta.

Överklagande m.m.

72 § Länsstyrelsens beslut i frågor om medgivande enligt 7 § får överklagas hos statens räddningsverk. Verkets beslut får inte överklagas.

73 § Beslut i frågor om antagning till utbildning enligt 15 och 30 §§ får överklagas hos försvarets personalnämnd. Nämndens beslut får inte överklagas.

74 § Statens räddningsverks beslut i frågor om undantag från skyldigheten att förätta brandsyn enligt 16 § får inte överklagas.

75 § Frågor om ersättning enligt 36 och 37 §§ räddningstjänstlagen (1986:1102) samt 65 § denna förordning prövas av statens räddningsverk. Verkets beslut får överklagas hos kammarrätten.

76 § Frågor om ersättning enligt 48, 50 och 51 §§ räddningstjänstlagen (1986:1102) prövas i fråga om kommunal räddningstjänst eller övning med räddningskår av den eller de kommunala nämnder som ansvarar för räddningstjänsten eller, i fråga om statlig räddningstjänst och sanering efter utsläpp av radioaktiva ämnen, av den myndighet som svarar för räddningstjänsten eller saneringen. Förordning (1992:12).

77 § Beslut som polismyndigheten meddelat i frågor om ersättning enligt 48, 50 och 51 §§ räddningstjänstlagen (1986:1102) får överklagas hos länsstyrelsen. Länsstyrelsens beslut får överklagas hos kammarrätten.

78 § Beslut som luftfartsverket, sjöfartsverket, kustbevakningen eller länsstyrelsen meddelat i frågor om ersättning enligt 48, 50 och 51 §§ räddningstjänstlagen (1986:1102) får överklagas hos kammarrätten. Förordning (1988:474).

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

Bilaga

**Inre beredskapszon och indikeringszon för kärnkraftverken i
Barsebäck, Forsmark, Ringhals och Simpevarp**

Kärnkraftverket i Barsebäck

Den inre beredskapszonen, omfattar hela Lomma kommun och de delar av Kävlinge och Landskrona kommuner som utgörs av Annelövs, Barsebäcks, Dagstorps, Hofterups, Högs, Kävlinge, Lackalänga, Löddeköpinge, Saxtorps, Ståvie och Västra Karaby församlingar.

Indikeringszonen omfattar

dels Burlövs, Bjuvs, Eslövs, Helsingborgs, Höörs, Klippans, Kävlinge, Landskrona, Lomma, Lunds, Malmö, Staffanstorps, Svalövs, Svedala, Trelleborgs, Vellinge, och Åstorps kommuner,

dels Vikens församling i Höganäs kommun, Fulltofta, Hörby, Lyby, Västerstads och Östraby församlingar i Hörby kommun, Björka, Blentarps, Brandstads, Everlövs, Ilstorps, Södra Åsums, Östra Kärrtorps och Öveds församlingar i Sjöbo kommun, Hassle-Bösarps, Skurups, Slimminge, Svenstorps och Västra Vemmenhögs församlingar i Skurups kommun samt Ausås, Starby och Strövelstorps församlingar i Ängelholms kommun.

Kärnkraftverk i Forsmark

Det inre beredskapszonen omfattar de delar av Tierps och Östhammars kommuner som utgörs av Berkinge, Dyvikens, Forsmarks, Gräsö, Konradslunds, Norrboda, Snesslingebergs, Sunds, Söderboda, Valö, Vamsta, Årböleby och Ängskärs telefonstationsområden.

Indikeringszonen omfattar

dels Tierps, Älvkarleby och Östhammars kommuner,

dels Bladåkers, Faringe, Lena, Rasbokils, Stavby, Tensta, Tuna och Viksta församlingar i Uppsala kommun samt Edebo, Häverö och Singö församlingar i Norrtälje kommun

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

Kärnkraftverk i Ringhals

Den inre beredskapszonen omfattar de delar av Kungsbacka och Varbergs kommuner som utgörs av Bua, Derome, Frillesås, Kärradals, Veddige, Väröbacka, Åsa, Åsklosters och Älekärns telefonstationsområden.

Indikeringszonen omfattar

dels Kungsbacka, Mölndals och Varbergs kommuner,

dels den del av Göteborgs kommun som ligger söder om Göta älv och Säveån,

dels Mjögåcks församling i Svenljunga kommun, Marks kommun utom församlingarna Fritsla och Skephult samt Falkenbergs kommun utom församlingarna Abild, Asinge, Eftra, Gunnarp, Krogsred, Slöinge och Årstad.

Kärnkraftverket i Simpevarp

Den inre beredskapszonen omfattar den del av Oskarhamns kommun som utgörs av Bussviks, Figeholms, Fliviks, Fårbo, Jämserums, Misterhults, Norra Uvö, Virkvarns och Åby Bro telefonstationsområden.

Indikeringszonen omfattar

dels Oskarhamns kommun,

dels de delar av Borgholms, Hultsfreds, Högsby, Mönsterås, Vimmerby och Västerviks kommuner som ligger inom ett avstånd av 50 km från kärnkraftverket.

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

Övergångsbestämmelser (1986:1107)

1. Denna förordning träder i kraft, i fråga om 73 §, den 1 juli 1987, och i övrigt den 1 januari 1987.
2. Genom förordningen upphävs
 - a. kungörelsen (1961:457) om ersättning på grund av medverkan i skyddsarbete vid olyckor i atomanläggningar m.m.,
 - b. kungörelsen (1961:564) om ersättning av statsmedel för medverkan i flygräddningstjänst m.m.,
 - c. förordningen (1981:540) om skyddsåtgärder vid olyckor i atomanläggningar m.m.,
 - d. förordningen (1983:1002) om ersättning för deltagande i räddningstjänst m.m.,
 - e. regeringens beslut den 19 juni 1985 om signalen viktigt meddelande.
3. Före utgången av juni 1987 får beslut i frågor om antagning till utbildning enligt 15 och 30 §§ överklagas hos regeringen.
4. Föreskrifter som meddelas med stöd av 18 § får sättas i kraft först från och med den 1 juli 1987. Intill dess skall räddningschefen bestämma hur ofta brandsyn skall förrättas.
5. Föreskrifter som meddelas med stöd av 22 § före den 1 juli 1987 får sättas i kraft tidigast sex månader efter kungörandet av föreskrifterna. Intill dess skall gälla vad som vid utgången av år 1986 är föreskrivet om frister för sotning i den kommunala brandordningen.
6. Intill utgången av maj 1989 får statens räddningsverk anordna utbildning som motsvarar högskolans brandingenjörslinje samt anordna brandmannaklass enligt äldre bestämmelser.
7. Den som vid utgången av år 1986 är brandchef, vice brandchef, skorstensfejarmästare, skorstensfejare eller förordnad som brandsyneförrättare skall anses vara behörig att ha kvar sin befattning även om han saknar föreskriven utbildning enligt de nya föreskrifterna.
8. Den som vid utgången av år 1986 är befäl i kommunens brandförsvaret skall anses vara behörig att utses till räddningsledare.
9. Vid tillämpning av denna förordning skall i fråga om utbildning enligt tidigare gällande ordning
 - a. brandchefskurs kategori I eller brandingenjörsexamen motsvara utbildning vid högskolans brandingenjörslinje och statens räddningverks praktiska utbildning i räddningstjänst för brandingenjörer,

Räddningstjänstförordning (1986:1107)
(ändr. t.o.m. 1992:95 inkl rättelseblad 1992:12)

- b. brandmästarkurs kategori I eller brandmästarexamen motsvara brandmästarexamen och utbildningen av brandmästare i förvaltningskunskap och förebyggande åtgärder mot brand,
 - c. brandförmanskurs kategori I, brandförmansexamen eller brandbefälkurs A motsvara brandförmansexamen heltid och utbildningen av brandmän i förebyggande åtgärder mot brand,
 - d. brandbefälkurs B eller C motsvara brandförmansexamen deltid,
 - e. brandmannaklass motsvara brandmansexamen,
 - f. mästarkurs för skorstensfejare eller mästarexamen motsvara ingenjörsexamen för skorstensfejare,
 - g. avgångsbetyg från gesällkurs eller gesällklassen för skorstensfejare motsvara skorstensfejarexamen.
10. Antagningskraven enligt 9 § 1 och 11 § 1 gäller inte före den 1 januari 1992 för den som har varit behörig att antas till motsvarande utbildning enligt äldre bestämmelser.
11. Den som har anställts som skorstensfejare före den 1 juli 1986 kan antas till skorstensfejarlinjen utan att ha antagits till den gymnasiala lärlingsutbildningen eller ha genomgått gymnasieskolan. Den som har anställts före den 1 juli 1984 kan antas som elev med inträde i den del av utbildningen som statens räddningsverk bestämmer.
12. Den som före den 1 juli 1986 enligt stadgan (1965:854) för statens brandskola har erhållit avgångsbetyg från gesällklass kan antas till teknikerlinjen utan att ha avlagt skorstensfejarexamen. Saknar han gymnasiekompetens kan han dock inte antas till teknikerlinjen efter utgången av juni 1989.